

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudkyně Karly Cháberové a soudce Martina Bobáka ve věci

žalobce: **Mgr. F. Š.**
t. č. pobytem ve xxx, xxx, xxx
proti
žalovanému: **Mgr. V. G. N.**
soudce Městského soudu v Praze

**o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného
o návrhu na vydání předběžného opatření**

takto:

- I.** Žaloba **se odmítá.**
- II.** Návrh na vydání předběžného opatření **se odmítá.**
- III.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobou označenou jako „*Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem orgánu státní moci*“ se žalobce domáhal poskytnutí ochrany proti údajnému zásahu do svých osobnostních práv podle § 82 a násl. občanského zákoníku a porušení principu rovného zacházení podle § 10 a násl. antidiskriminačního zákona. Uváděl, že žalovaná strana v rámci své rozhodovací činnosti „*při výkonu funkce v orgánu státní moci*“ postupovala excesivně a významně přispěla ke zhoršení zdravotního stavu žalobce. Vyzval soud, aby posoudil, zda se jedná o nárok soukromoprávní, či veřejnoprávní povahy (aniž tím byla dotčena odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci). V rámci žalobního petitu se žalobce domáhal, aby soud určil, že se žalovaná strana dopouštěla při výkonu funkce orgánu veřejné moci porušování právních norem vůči žalobci, a aby ji uložil povinnost zaplatit žalobci 660 000 Kč jako „*náhradu na zdraví*“.
- Součástí žaloby učinil žalobce návrh na vydání předběžného opatření, jímž by soud žalované straně uložil povinnost upustit od zásahů do práv žalobce; dále požádal o určení věcné a místní příslušnosti, o osvobození od placení jistoty a soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Také označil osoby, které měl soud připustit jako „*vedlejší účastníky*“.
- Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby se mohl žalobou zabývat věcně.
- Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
- Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vestfálová.

jen „správní orgán“), o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a o kompetenčních žalobách.

6. Z citovaných ustanovení jasně vyplývá, že správní soudy poskytují ochranu pouze veřejným subjektivním právům, jež byla dotčena rozhodnutím či jiným postupem správního orgánu. K tomu, aby bylo možno považovat určitý subjekt ze správní orgán ve smyslu uvedené definice, tedy za orgán, jehož rozhodnutí či jiný zásah je oprávněn soud v rámci správního soudnictví přezkoumávat, musí být současně splněny tři znaky: (i.) musí se jednat o orgán moci výkonné nebo jiný typ orgánů v definici uvedený, (ii.) tento orgán rozhoduje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob a (iii.) toto rozhodování se děje v oblasti veřejné správy.
7. V nyní projednávané věci žalobce napadá postup soudce obecného soudu, jenž měl v rámci své rozhodovací činnosti zasáhnout do jeho osobnostních práv, způsobit mu újmu na zdraví, jejíž náhrady se žalobce rovněž domáhá; zároveň měl být žalobce diskriminován. Aniž soud jakkoli hodnotil reálnou opodstatněnost těchto tvrzení (i s přihlédnutím k tomu, že žalobce ke zdejšímu soudu zároveň podal několik stovek žalob proti soudcům napříč ČR), je zřejmé, že se jedná o soukromoprávní spor – žalobu ve věci ochrany proti zásahu do osobnostních práv a před diskriminací, spojenou s požadavkem náhrady nemajetkové újmy. Nároky z titulu ochrany osobnosti, tím spíše nároky peněžité, ani nároky ve věci tvrzené diskriminace nespadají do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví.
8. Ani skutečnost, že k údajnému poškození žalobce mělo dojít v rámci výkonu pravomoci soudu, jako orgánu veřejné moci, z nároku žalobce nečiní nárok veřejnoprávní povahy, o němž by mohly rozhodovat soudy ve správním soudnictví. Pakliže sám žalobce výslovně spojuje tvrzený zásah, proti němuž podanou žalobou brojí, s výkonem rozhodovací činnosti soudce, je zřejmé, že projednání takové žaloby nepřísluší správnímu soudu. Soudce obecného soudu nepůsobil v rámci své (slovy žalobce) rozhodovací činnosti jako správní orgán – vykonával svou působnost v oblasti soudní moci, nikoli však obecné veřejné správy, jejíž akty lze žalovat před správním soudem. Proto není dána pravomoc správních soudů k rozhodnutí o žalobě, a to bez ohledu na to, že je označena jako žaloba na ochranu před nezákonným zásahem (§ 104b odst. 2 o. s. ř. se ze shora vyložených důvodů neuplatní).
9. Z popsáných důvodů nebylo na místě zvažovat jiný postup, než podanou žalobu odmítnout. Je zjevné, že ani jakákoli další procesní komunikace s žalobcem by nemohla změnit nic na tom, že projednání takové žaloby, kterou žalobce podal, by nehledě na případná doplnění či upřesnění žalobních tvrzení nikdy nemohlo být v pravomoci správního soudu.
10. Projednání žaloby je v pravomoci soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení, u něhož se lze domáhat jak ochrany osobnosti, tak i ochrany před tvrzenou diskriminací (k posléze uvedenému srov. i usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 4. 11. 2020, č. j. Konf 18/2020 - 12). Dlužno dodat, že žaloba míří vůči konkrétnímu soudci, jehož postup označuje žalobce za exces, lze proto dovodit, že touto žalobou žalobci primárně nejde o náhradu škody za nezákonný postup orgánu veřejné moci podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Posouzení těchto otázek je však v pravomoci civilních soudů.
11. Soud proto dle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl. Žalobce je oprávněn do jednoho měsíce od právní moci usnesení podat žalobu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu. Zároveň soud odmítl též přidružený návrh na vydání předběžného opatření.
12. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
13. Pro úplnost soud uvádí, že vzhledem k tomu, že již v době podání žaloby bylo zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o této žalobě ve správním soudnictví a tento nedostatek je Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vestfálová.

neodstranitelný, soud již neposuzoval žádost žalobce o určení příslušného soudu, o osvobození od placení jistoty a soudních poplatků ani návrh na ustanovení zástupce; nezabýval se ani návrhem na připuštění žalobcem označených vedlejších účastníků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, č. 1741/2009 Sb. NSS).

14. Konečně soud uvádí, že jestliže v dané věci není sporu o tom, že návrh žalobce je zjevně neúspěšný, neboť se nejedná o věc spadající do správního soudnictví, a nelze než jej odmítnout pro neodstranitelný nedostatek pravomoci soudů ve správním soudnictví, tak s přihlédnutím k zásadě procesní ekonomie se nejví vhodně (ale ani nutně) takový návrh postupovat jinému krajskému soudu z důvodu případné podjatosti (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2015, č. j. Nad 282/2015 – 30).

Poučení:

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v téže věci žalobu u místně příslušného okresního (obvodního) soudu. Dojde-li žaloba v této lhůtě k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, platí, že řízení bylo zahájeno dnem, kdy došla odmítnutá žaloba krajskému soudu (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. dubna 2023

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vestfálová.